

ЛЕМКОВСКА
ТЕАТРАЛЬНА БІБЛІОТЕКА

НА ЧУЖОМ ВЕСІЛЮ

ТЕАТРАЛЬНА
ШТУКА В 2-Х ДІЙСТВІЯХ
ІЗ ЖИТЯ ЛЕМКОВСКОГО НАРОДА

ТИПОГРАФІЯ ЛЕМКО-СОЮЗА

107 St. Marks Place, New York, N. Y.

ЦІНА 15ц.

Издание Лемко-Союза

Нью Йорк, Н. Й. — 1938.

НА ЧУЖОМ ВЕСІЛЮ

Театральна штука в 2-х дійствиях

Из житя лемковского народа в Карпатах
со співом, музиком и танцами.

Ноты для музыки и танцев.

СОСТАВИЛ
“Сын Лемка”

ИЗДАНИЕ ЛЕМКО-СОЮЗА в С. Ш. А.

1938.

Lemko Ass'n — 107 St. Marks Place, New York, N. Y.

ДІЙСТВУЮЧІ ОСОБЫ:

Петро Гречняк, повольный, розважный господар.
Параска, его жена, 40 літ,
Ганця, их донька, 18 літ,
Марися, молодша донька, 13 літ,
Ваньо, их выхованець-сирота, 20 літ,
Гриц Демчак, американ, старий кавалер.

ВЕСІЛЬНА ДРУЖИНА:

Староста,
Свашки,
Маршалка,
I. Дружба и дружка,
II. Дружба и дружка,
III. Пара молодых дітей — 12-13 літ,
Цигане, старокраева музыка,
Циганка.

ДІЙСТВІЕ I.

СЦЕНА 1.

(Сцена представляє старокраїву хуїжу. Ганця робить порядки і собі співат).

ГАНЦЯ (співат):

Ой мамцю, мамцю, мамичко
Єдну мя мате дівочку,
Добрі вы собі подумайте
За кого мене выдате!

Ой мамцю, мамцю-мамичко
Шумне то meno Яничко,
Ой шумне-шумне, шумне оно
Дайте вы мене за него.

Оженся Янчик, возми мя,
Будеш мал добру газдыню,
Буду ти кашу варила
Пирогы маслом мастила.

Ой боже-боже! Не знати, як то ся вшитко скончит. Пришол якисий пройдисвіт-баламута с Америки до села мі світ забити. Америку хвалит и других нагварят итти во світ, а сам пришол ту на біду и хоче на дачайом газдовстві женитися. Та найбы там ся дагде оженил, але нашто он лізе до нас, коли я не для него пара. И старый и чужий, што страшно с ним однойй быти, а он за женячку думат. И як такого любити? А зрештом я люблю іншого...

Жебы не мама, то я бы и сама росправилася скоро с тым женихом. Ніт чуда! Мамі ся подабат, бо красно прибраний, почестує. Повідают, грошей купу принюс. Не хочеся мні вірити, штоби такий пиячина мал дуже грошей, а хоцьбы и мал, та што ж мні с грошей, як я его не можу любити...

Ніт, я волю Ванця бідного сироту, як такого богача с тисячами.

СЦЕНА 2.

ВАНЦЬО (входить): Ты лем сама, Ганцьо, дома?

ГАНЦЯ: Лем сама, а што таке?

ВАНЦЬО: Та бо я хотіл дашто тебе дорадитися.

ГАНЦЯ: Даяка новина? Бесідуй, я слухам.

ВАНЦЬО: Новина не новина, бо я и сам уж о том думал, но ту мні лишати жаль, бо-м с вами выховался и вырос, а тепер и для няня уж тяжше приходит на старшы рокы.

ГАНЦЯ: А ты може думаши іхати до Америки?

ВАНЦЬО: Так, я думал о том перше, алем не знал с откале грошей взяти, а тепер тот американ сам мяня нагварят, што мні грошей на дорогу пожичит.

ГАНЦЯ: Ага! (задумується). Я сама так думала ... Добри, што ты мні зарас о том повіл, бо и я хотіла дашто с тобом побесідувати.

ВАНЦЬО: А ты о чом зас? Тыж дашто нове?

ГАНЦЯ: Видиш, Ванцю, мы разом ту выросли и выховалися, як брат и сестра, и любимеся, бо ты знаш мою натуру и мою душу, а я знам твою... Я люблю тебе больше, як вшитко на світі, и знам, што и ты мене любиш. (Єй стают слезы в очах, а Ваньо обнимат Ганцю и цілються). Видиш Ванцю, тот американ хоче ту ку мні пристати на грунт, зато лестится коло мамы, але мама певно рекли му дашто за тебе и он зато тебе с боку подмавлят.

ВАНЦЬО: А як ты думаши, як мама смотрят на таку женячку?

ГАНЦЯ: Знаш сам, якы мама добра душа, ище як дакто красно почестує. А на женячку смотрят по старому, не смотрят на любов, лем на то, же он ма доляры.

ВАНЦЬО: А што няньо на то?

ГАНЦЯ: Няньо певно ище о том не знают. Зато добри, што няньо розумнійши, любят мене и тебе так само. Они мене порозуміют, а мамі повім на розум, най мене никому не продают, бо я без любви жити не хочу.

ВАНЦЬО: А што с американом буде, як му мама обіцяли?

ГАНЦЯ: С американом я собі дам рады и сама, але тепер я хочу быти певна, што ты думаши.

ВАНЬО: (обнимат и цілує, потом смотрит ей в очы): Ганцю! Тобі того бесідувати не треба, ты знаш мою любов, што житя отдал бым за тебе. Але, ты знаш який днес світ: каждый смотрит за богатым зятьом, а я бідний сирота,нич не мам и гдеж я мам право братися до женечки. Нияк не виходит, лем хыбаль итти в Америку, заробити грошей, а тогды може бы даяк инакше выходило, а тепер?

ГАНЦЯ: Я знам, як тобі тяжко, Ваню, аленич ся не старай, вшитко буде добри, ты ани дуже ся не отзывай, лем як уж нато приде, тогди повіч, што думаш.

(Обнимаются).

СЦЕНА 3.

МАРИСЯ (влітує и застає их в обіянях, сміється. Они росходяться). — Ага — ага! Так Ганцю, так? Повім я няньови и мамі, што вы ту робите... Повім Ганцю, повім...

ГАНЦЯ (злостно): О, та повіч, як маш долгий язык. Зрештом я им сама повім, не мусиш ты ся трапити.

ВАНЦЬО (внимат гроши): Знаш што, Марись, я ти дам пять гроши, але не повідайнич... Ище може дружком будеш.

МАРИСЯ (бере гроши): Не повім тепер никому, не псу вім. (Выходит).

ВАНЦЬО: Видиш, Анцю, яку гроши силу мают. (Обое сміються).

МАРИСЯ (кричить через двери): Няньо и мама идут.

ГАНЦЯ (иде к пецу): Памятай, жебыс знал, як ся тримати! (Ванцю витяг "Лемка" с кишені, сіл при столі и читат).

СЦЕНА 4.

(Входят Петро и Параска, разбираются и т. д.).

ПАРАСКА: Як ту дома, вшитко в порядку?

ГАНЦЯ: Є, вшитко, не мате ся чым старати. Днеська неділя, та можете собі дакус посидити и отпочнути.

ПАРАСКА (махат руком): Єй там, отпочнеш собі на старость, як все новы старунки на голові. (Крутится коло пеца): А где Марися?

ГАНЦЯ: Та лем што наперед вас вылетіла на село.

ПЕТРО (закурил файку, присіл при Ванцю): Свіжий "Лемко" с Америки?

ВАНЦЬО: Є, свіжий, лем вчера пришол, я тепер винюс с читальни.

ПЕТРО: А што ж там дашто нове?

ВАНЦЬО: Дост новости зо світа — як бы не тота газета, то мы ту лемкы нич бы не знали, што по світі ся діє. Тот американский “Лемко” правду пише.

ПАРАСКА: Знаш што Ганцьо? Скоч-ле до теты Цимбавкы, може мают брындзю, а як не мают, то зайд по дорозі до Мошка и принес хліб и зо два следзі.

ГАНЦЯ: А ктож ту до нас має прити?

ПАРАСКА: Як приде, то будеш виділа, а тепер рушай на єдной нозі... На ту маш гроши. (*Ганця виходить*).

СЦЕНА 5.

ПЕТРО: Но, а што там за войну в Испании пише? Як там нашы?

ВАНЬО: Добри, тримаються. Лем жебы мали надост аммуниции, то побідят.

СЦЕНА 6.

(*Марися входить*).

МАРИСЯ: Мамо, я штоси мам. (*Дає мамі, потом Ваньові*).

ПАРАСКА: Ты откаль взяла гроши на цукеркы?

МАРИСЯ (*жмурит оком на Ваня*): Ваньо мі дал. (*Подає Петрови*).

ПЕТРО: Не хочу я, зубов уж мало, и ты свои з'їш.

ПАРАСКА: А зашто Ваньо тобі гроши дал?

МАРИСЯ (*вагатся, позерат на Ваня*): Жебым не повіла...

ПАРАСКА: Што жебыс не повіла?

МАРИСЯ: Же они ся... Ей... Ніт, не повім.

ПАРАСКА: А як я тебе учу, чтобыс от никого гроши не брала.

СЦЕНА 7.

(*Ганця приносит сыр и хліб*).

ПАРАСКА: Та гдес была, же так прутко?

ГАНЦЯ: Казали сте на єдной нозі, то я уж ту. У теты досталам брындзі, а у Мошка хліб.

ПАРАСКА: Полож там коло мисника, а як ту приде Гриц Демчак, то жебыс знала, як машся с ним обйти. Памятай, што я ти казала!

ГАНЦЯ (задумалася. Потом с плачом): Мамцю дорога,
Няню мой любый, я не можу того зробити.

ПЕТРО: Што таке ся стало?

ГАНЦЯ (с плачом): Мама кажут мі отдаватися за того
старого американца, бо гварят, он має дуже грошей.

ПАРАСКА: А не хочеш быти богата, чтобы ти добри
было?

ГАНЦЯ: Мамо, житя з нелюбом, то не житя. А я хочу от
мужа житя и любов, а не гроши.

МАРИСЯ: Мамо, она Ванця любить.

ПАРАСКА: Видиш ей ту, яка мі ту попадья! Она хоче
родичам розказувати... А циж родна мама тобі зле хоче?
Памятай, чтобыс не жалувала, як буде за поздно, бо кто не
хоче отца-матери слухати, та буде слухати псьой скоры. Коли
ся ти трафят богатый, ище американ, то собі не переберай, а
буде и тобі ліпше и нам на старость буде легче смерти дожи-
ти при богатом зятю.

ГАНЦЯ: Мамичко моя, не силуйте мене выдаваться за
нелюба. (**До Няня**) Нянюсю любый, не дайте вы загубити моє
житя, бо я волю утопитися, як стати до слюбу с нелюбом.

ПАРАСКА: Го-го-го, о чом она ту зас зачинат.

ГАНЦЯ: Дорогий Нянюсю! Вы никому не робите кривду,
так майте тепер сердце и надо мном.

МАРИСЯ: Няню, Ганця любить нашего Ваня. Я сама ви-
діла.

ПАРАСКА: Ты, Марись, собі сяд и не втыкай носа до
чужого проса.

ГАНЦЯ: Та як уж так хотите мене отдавать и живите мі
счаствя, то вы знate, што мы с Ваньом любимеся обое, мы ра-
зом выросли, а тепер мал-бы он идти до світа, то приймийте
го за зятя. Хоц он бідный, але зато добрый, честный и пра-
цовитый, он ани мі, ни вам кривды не зробит.

ПАРАСКА: Таж я бы сама не маланич против Ваня, бо
выховалам го, як свого сына, хлопец добрый, але он ище
молодый, може и до світа пийти глядати собі счаствя, як и
други, а тобі тепер трафляться. И богатый и...

ПЕТРО (перерыват): Бале дост уж, стара, дост. Тепер-бы
и на мене час дашто повісти.

ПАРАСКА: Ох! А што ты ся будеш до того мішал.

ПЕТРО: Єдно мі дивно, што ты дівку отдаєш и зятя на-
шлас, а я о ничом не знам.

ПАРАСКА: Дівку отдаю я и я выберам єй зятя до пары.

ПЕТРО: Дівка так твоя, як и моя и я тыж мам якеси право до того (**До молодых**): Видите, діточки, давнійше, а и днес ище старши люде легковажат собі женячку. Не глядают они любви, лем грошей. Так насильно женят молодых, котры потом ціле житя грызутся як пес с котом. Я знам, што значит любов, зато не позволю свойой дитині забити собі світ. Но але тепер я бым хотіл дашто почути от самого Ваня, як он собі плянувал на будуще.

ВАНЬО (**встыдливо**): Знате, што я сирота и не мамнич, бо вы мене приняли и выховали, як свого власного сына, за што я вам буду завсе вдячный. Думал я уж хоц-як. Лишати мі вас жаль было, а до світа итти ніт о чом, аж тепер тот американ, о котром зашла бесіда, сам мене нагварял іхати до Америки, же и на дорогу мі пожичит.

ПЕТРО: Што до грошей на дорогу, то я тобі тилько на-
складал, за твою роботу ту при нас, и як быс хотіл іхати, то гроши маш готовы свои на дорогу. Не потребуєш пожичати. Але то иниша справа, бо я хотіл дашто больше дознатися о женячку. Ци ты любиш Ганцю так, чтобыс хотіл с ней оже-
нитися...?

ВАНЦЬО: Ганцю я люблю так, штобым и житя за ню от-
дал, але о женячкі я не сміл ани думати, бо якоси не выходи-
ло. Не дост, што сироту выховали, а потом хоче, чтобы и
грунт му дати.

ПЕТРО: Но так значит, любиш Ганцю и хочешся с ней
женити?

ВАНЦЬО: Ісли ваша така добра воля, то я с охотом со-
гласный женитися, а зато ни Ганця, ни вы при нас не зажиете
кривды.

ПЕТРО: Но, а штож ты, стара, на то?

ПАРАСКА: Ах най уж буде и по вашому, може ліпше буде.

ПЕТРО: То як так, то за дві-три неділи будеме робити
весіля, а Ваньовы гроши останут на віно при газдовкі. (**Ваньо
и Ганця обнимают Няня и Маму, Марися подскакує втішна**).

МАРИСЯ: А я буду дружком.

ГАНЦЯ: Ох, нянюсь мой золотый, який вы добрый. Ма-
мичко моя дорога, якы мы будеме счастливы.

МАРИСЯ (выходит на двор, вертат и через двери кричит):
Мамо, Няню, ктоси до нас иде.

ПАРАСКА: Певно Гриц Демчак, американ, та вы ся ту
даяк с ним справите, а я тымчасом выйду дагде до села.

СЦЕНА 8.

ГРИЦ: Добрый вечер вам!

ВСІ: Боже дай здоровья!

ПАРАСКА: Витайте, што повісте?

ПЕТРО: Здоровый ци сте? Як ся вам любйт ту в краю?

ГРИЦ: Виытко "орайт" (**Вынимат и ставит на стол фляшку**), а на здоровья то я все зо собом ношу мою приятельку.
Дайте-ле, газдынь, погарика.

ПАРАСКА: Зарас, зарас, лем почекай (**подає погарик, потом хліб и сыр**).

ПЕТРО: Та штож там нового з Америки?

ГРИЦ: О чуда дост по світу, што нараз не мож оповісти.

ГАНЦЯ: Та сядте собі в нас, жебы ся нам куры несли.

ГРИЦ (**сидат при столі и наливат и пье, потом закусує**):
Но та найперше до вас, газдынь и газдо "гуд лок". — О, пре-
бачте, я мал повісти: "Боже дай здоровья".

ПЕТРО и ПАРАСКА: Пий здоровый. (**Стары честуються и за-
кусуют**).

ГРИЦ (**до Ваня**): Но та якже, Ваню, зберашся до Аме-
рики?

ВАНЬО: Не знам ище, як ся мі поведе, може ище зачекам.

ГРИЦ (**подає Ваньови**): На выпий собі, та будеш ве-
сільший.

ВАНЬО: Дякую, я не пью горівки.

ГРИЦ: Та выпий ты, Ени.

ГАНЦЯ: Ани я не пью.

ГРИЦ: Та с тебе буде "сюр" добра газдиня, а ты Ваню,
не чекай, лем иди во світ, покаль єс молодый. Там научишся
виыткого, и пити и гуляти... Но та кедь вы не хотите пити,
та выплю сам. (**Пье**).

ПАРАСКА: Пребач Грицу, же я выйду кус до сусіды, я
ся гнет верну, а вы тымчасом ту сами забавтесь и побесідуйте.

ГРИЦ (**наливат и хоче подати**): Та выпийте ище єден.

ПАРАСКА: Не тепер, може потом. (**Выходит**).

СЦЕНА 9.

ГРИЦ: Та выпийте вы, газдо. (**Подає**).

ПЕТРО: Не мам охоты, я и так мало коли выпью больше, як єден.

ГРИЦ: Но та никто не пье, мушу зас сам. (**Пье и закусує**).

ГАНЦЯ: Ци то правда, Грицу, што там в Америкі вшитко инакше, як ту в старом kraю?

ГРИЦ (**уж подпитый**): О сюр, же гей! Люде инакше ідят, инакше збераются, инакше ходят и жиут весело, пьют, гуляют, не бідуют, як вы ту на селі.

МАРИСЯ: А як Грица звут по американски?

ГРИЦ (**наливат**): “Олрайт”, я вам оповім. (**Пье**). Мене не называют Грицом, але “Гери”. По американски я зовуся не Гриц Демчак, але “Гери Дем”.

ГАНЦЯ (**жартом**): “Як видно, та вы, Гери, уж певно знаете добри по американски.

ГЕРИ: Ю бе-циор лайф, свитгарт!

МАРИСЯ (**до Ганці**): Што то он повідат?

ГАНЦЯ (**до Грица**) Може вы, Гери, дашто брыдке повіли?

ГЕРИ: О, ніт, бо я тебе лайкую, свитгарт, єссери! (**Хоче ся залицяти до Ганці но она ся выкручат**).

МАРИСЯ: Но та бесідуйте, як там в Америкі, бо я хочу чути веце.

ГЕРИ (**сператся при столі**): Там таяк не тот світ, вшитко инакше. Там зарас як приде “гринор” с kraю, дораз го по-зберают по пански, научат го по англицьки бесіды. Потом лем ище “цигара” до зубов и просто з ним до салуну або кабарею.

МАРИСЯ: А што то такое салуна?

ГАНЦЯ: Може то даяка школа?

ВАНЬО: То певно американська читальня.

ГЕРИ: Носери, нияка не читальня. Салун, то так, як ту корчма. (**Махат руком**): Але где там вашу корчму ровнати зо салуном. В салуні то так, як дагде в небі. Лукинг-глесы до-окола, так што чловек видится на вшитки боки. Там мають вшитко, чого лем душа запрагне. Роскажеш собі “виску”, яку лем хочеш на світі. Гальба пива за никля така, што обома руками треба тримати, а вина, ідла вшелякы, ци печена кура або “салама”, а до того музика грає.

ПЕТРО (**курит файку при пецу, слухат, потом сам до себе и публики**): Буду я виділ, на чом он закончит.

МАРИСЯ: О та там весело жити, як так.

ГАНЦЯ: А ци там завсе так гуляют?

ГЕРИ (от часу до часу собі попиват): Там все повно народи по салунах, єдни грають в карты, други гуляють с дівками, а інші співають, п'ють и закусують собі саламом.

МАРИСЯ: Йой-йой... та там люде аж и солому ідят?

ВАНЬО: Тихо, Марись, не перешкаджай.

ГАНЦЯ (жартом): В Америці люде соломом закусують, а в нас ани корови не хотят.

ГЕРИ: Не солому, але "саламу". То така смачна колбаса, як ту краковска або бардиовска.

ГАНЦЯ: А чого вы ту вернули назад до краю, коли там так добри и весело жити?

ГЕРИ: Та то уж єст друга справа, што до того...

ВАНЬО: А откаль-же там люде гроши берут на таки роскоши? Преціж за дармо там вшитко не дають, ани с неба нич готове не падат.

ГЕРИ: Там, кто має гроши, то ани робити не мусит. Вшитко має готове, а кто не має грошей, а знає як шпекулювати, то грошей легко достати. А таки, што нич не знают, то мусят робити по майнах, або по шапах.

ПЕТРО: Та аж тепер, як чую, єс правду повіл, што лем шпекулянтам добри жити, а бідаки мусят всяди терпіти и тяжко робити на кавалок хліба, бо як ніт, то можут собі с голоду поздихати.

ГЕРИ: Та оно так, што правда, але....

МАРИСЯ: А што там по "шопах" роблят, бо ту до шопы лем сіно складаме и в літі ходиме там спати.

ГЕРИ: Ой, яка ты "дом"! Шапа, то така фабрика, што там роблят вшеляки роботи. Але не таки, як ту воду носити, бо там в гавзі єст вшитко готове, вода сама иде, яку хочеш: горячу, ци студену. Лем притиснеш на гузик. Там аж и приветы мають в гавзі — такий там порядок.

ГАНЦЯ: Та там певно така выгода, што ани выходити с дому не треба.

ГЕРИ: Та сюр-же ніт, а коли хочеш дагде вийти, то лем сой сядеш на "кару" и уж-єс там.

МАРИСЯ: На яку зас там кару сідают?... Бо наш нонашко Яцко мусіл свою "кару" отсідити в арешті."

ГЕРИ: Ой, як гард с тобом бесідувати... Кара то такий

воз без коней, што сам іде, и лем сой сядеш до кары и уж-ес там где хочеш. Но, але штож вам дуже оповідати о таких річах, коль вы и так не розумієте, як то єст.

МАРИСЯ: Е, бо так чудно бесідуєте, што не мож вшитко зрозуміти.

ГЕРИ: Єс, то правда, але штож зробити. (**Сам до себе**): Гриноры, та гриноры. Я сам перше не мог розуміти, але тепер, як бым так зачал до вас чисто по англицькы "ессер, носсер, сюр, олрайт, дацол и горе-гел" бесідувати, та бы сте мня нич, а нич не розуміли. Кедъ я ту побуду дольше с вами, та я вас вшитких научу.

ПЕТРО: Я уж дост наслухался тых байок, та тепер нам оповіч дашто с народного житя, як там нашы краине лемкы ся тримают.

ВАНЬО: Ци мають там даякы народны читальни?

ГЕРИ (**махат руком**): Та где там, я ани читальни там ниякой не виділ, але мають там такы клубы, што вечерами сходяться и собі весело танцуют, або в карты грают.

ВАНЬО: Таж ачей завсе не сідят в тых клубах.

ГЕРИ: Як не гуляют по клубах, то посходяться до дачы-його гавзу, принесут вискы и кека пива, тай так вечер сходит.

ПЕТРО: А за Лемко-Союз ты чул дашто? Або ци ты належал до той организації?

ГЕРИ (**махат руком**): Е, што там такий Лемко-Союз, не вартат ани споминати.

ВАНЬО: Та чом зас так?

ГЕРИ: Таж-то большевики выдумали. И на таку безбожну газету, як "Лемко", то лем с Москвы им платят.

ПЕТРО: А ци ты читал тоту газету?

ВАНЬО: Може читал, але не розуміл што читат.

ГЕРИ: Я сам, што правда не читал, але духовник в церкви все наказує людям варуватися и не подпорувати тоту организацію Лемко-Союз, бо то большевицка. А тоту газету "Лемко", чтобы ани до голых рук не брати, лем як ся дагде попаде, то кліщами взяти и в пецу спалити, кедъ не хотят по смерти в пеклі мучитися на вікы.

ВАНЬО: А ци ты віриш вшитко, што духовник в церкви наказує?

ГЕРИ: Та як бы ніт, таж то духовна особа, посвящана, человік ученый и мудрый, не такий простый хлоп, як мы ту

дакотрый. А ище як дакто єст на "рельфі", то мусится барз варувати, бо духовник на него доносят, же то безбожник-коммуниста, и таким людям и тот мизерный рельф нераз заберут.

ПЕТРО: А ци може и ты доставал такий рельф?

ГЕРИ: Сюр-же гей, за два рокы, аж ся мі сприкрило и зато єм до краю выїхал.

ПЕТРО: А ци ты роботник, ци пан?

ГЕРИ: Таж я вам уж гварил, же пан духовник, то не то што мы просты люде, ани там в Америці духовники ани панове по рельф не ходят.

ПЕТРО: Аджек так. Я не знам, што то тот за "рельф", але сам догадуюся, же то якаси помоч бідным людям. И ты сам признаєш, што пан инше и бідный роботник инше. Панове с панами разом тримают, зато они могут вшытко зробити, што хотят, а роботники ся сами меже собом грызут, зато все бідны и мусят лем робити на таких панов шпекулянтов, котры нич не робят лем пьют и гуляют.

ГЕРИ: А вы откаль знаете дашто за роботников.

ПЕТРО: Я тыж колиси за молодых часов походил по світі. Был на Мадьярах, на Моравии, Чехах и Славонии. Виділ я тыж богато добра и зла, виділ як жиуют роскошно богаты люде и як бідуют роботники и селяне.

ГЕРИ: То по вашому не треба панов и богатых? А ктож даст тогды бідным роботу?

ВАНЬО: Шкода, Гери, штос походил где-то по світі, вшытко ты виділ и вшытко знаш, а правды о житъю, о народных справах, о правах рабочих и организации не маш понятия.

ГЕРИ: Та-бо вы якоси так подобно бесідуєте, як и тоты большевики. Вы певно тыж ани в бога не вірите.

ПЕТРО: Видиш, небоже, што и ту єс ся помылил, бо мы и в бога віриме, бо бог то єст любов и правда на світі, але не віриме в духовников, котры идут против роботного народа.

ГЕРИ: Та якы же вы християне, як вы духовной особі не вірите?

ПЕТРО: Духовник то такий человік, як и мы, лем же он ученый ліпше и занимается таком роботом, с котрой живе, як адвокат, доктор, або судья. Духовник тыж робит лем за гроши, як му заплатиш кельо он хоче — зробит ти роботу, а не заплатиш, та ани богу за дармо молитися не буде.

ГЕРИ: Як так, то я не можу с вами больше бесідувати, бо такої бесіди я іще от никого не чул.

ПЕТРО: Я вижу, жес певно не чул, але то чиста правда.

СЦЕНА 10.
(Входить Параска).

ПАРАСКА: Так сме ся забесідували зо сусідом, што тру-
дно нам было розыйтися.

ГЕРИ: Добри, газдынь, што сте пришли, бо я думал, што
с вами дашто побесідуєме, але же уж дост поздно, та може
зайду ищи даколи другим разом (має замір виходити, Пе-
тро го затримує).

ПЕТРО: А што ж таке важне? Та можна бы ище и тепер.

ПАРАСКА: Та, бо мы мали мати бесіду о женячку с нашом
Ганцьом.

ГЕРИ: Єс, але я думам ище зачекати... Може даколи
позднійше...

ПЕТРО: Я знам, што ты перестрахился нашої бесіди, бо
ты ище не своим розумом жиєш, але тонич зато. А што ты-
чится женячки, то уж ся тым не старай, бо мы к Ганці прий-
меме такої Ваня за зятя.

ГЕРИ (як остоолпілій): Та, я бы... може и...

ПАРАСКА (перерыват): Не гнівайся, Гери, бо я бым рада
сама, але як мы ту уж о том бесідували, то нам так вышло,
што...

ПЕТРО (перерыват): За дві неділи будеме весіля спра-
ляти.

ПАРАСКА: Прийд, Гери, хоц на весіля погуляти.

ГАНЦЯ: А може Ваньо запросит американца за дружбу.

ВАНЬО: Та чом бы ніт, кед-бы не згорділ такым бідним
сиротом, як я.

ГЕРИ (Гнівно и злостно): Носери, нат фор ю. (Грозит):
Ю пур фиш беггар... Ай виш ю брейк юр нек. Ю...ю.

ПЕТРО: Бале Гери, та буд чловеком, успокойся, бо мы
и так не знаме, што ты плетеш Того пребач, што нам так
вышло, а кед тя Ваньо просит за дружбу, а як можеш и хо-
чеш, то мы будеме рады.

ГЕРИ: Носсери... Я не можу обіцуватися, бо я певно бу-
ду мусіл вертати назад до Америки. (Заберат фляшку): Но
так "гуд бай"! (Выходит).

СЦЕНА 11.

ПАРАСКА (вздыхат): Но хвала богу, што вшытко добри скончилося.

ГАНЦЯ: И так легко позбыли сме ся біды с хыжы.

ВАНЬО: То вшытко лем Няньова заслуга.

ПЕТРО: Но видиш, стара, якого-быс дівці мужа, а собі зята выбрала, што в Америкі на рельєфі за два роки жил, сам ся ту нехочячы признал.

ПАРАСКА: Таж мі хвалился, же грошей ма дост.

ВАНЬО: А може шпекулювал?

ПЕТРО: Не вшытко золото, што ся блищит, а пусты хвальбы вартости не мают, зато треба завсе дозвнатися правды от других.

ПАРАСКА: Ах уж дост, ніт што больше о том бесідувати, час спати.

ПЕТРО: Но, діточки, уж дост поздна година, то пойдеме спати, а завтра зачнеме приготовлятися до весіля.

МАРИСЯ (подскакуючи выходит): А я буду дружка, а я буду дружка.

(Заслона опадат).

ДІЙСТВІЕ ІІ.

(В той самой хыжі. Параска и Ганця).

СЦЕНА 1.

ПАРАСКА: Ой так так Ганцю моя, днес кончиться твоє дівоцтво. Днес здоймут с тебе твой дівоцкий вінец и зачнеш твоє нове житя. (Обнимат доньку, обі цілується и плачут).

ГАНЦЯ (обтерат слезы): Не плачте, мамо, таж я нигде от вас не иду. Ту будеме разом жити.

ПАРАСКА: Не плачу я зо смутку, лем плачу из радости и жалю над твойом доленьком, бо от тепер твоє житя буде горьке, тяжке, полне старунку, житя солодке и горьке разом.

ГАНЦЯ: Ах мамцю, як буде так буде, не я перша и не остатня. И други люде бідуют, а жиют, та и мы не пропадеме.

ПАРАСКА: Та уж дост, лем порыхтуй стол и что треба,

бо зарас придут дружки, жебы мали где збератися.

ГАНЦЯ: Ту вшытко готове, лем я пиду тепер до коморы збератися. (Выходит).

СЦЕНА 2.

ПАРАСКА (до себе): Як то скоро часы летят. Недавно я сама была молодицьом. Здаєся, якбы лем вчера женилися, а ту уж и діти на женячкі.

СЦЕНА 3.

(Входить Марися).

МАРИСЯ (весела): Мамо, мамо, дружки уж идут. (Озератися): А где Ганця?

ПАРАСКА: Збератся в коморі.

СЦЕНА 4.

(Входять дівчата-дружки).

ДРУЖКИ: Дай боже добрий день!

ПАРАСКА: Боже дай здоров'я, витайте дівчата.

1 ДРУЖКА: А Ганця где пишла?

МАРИСЯ: Збератся в коморі, я єй закличу.

ПАРАСКА: Она уж там готова. Можете зайти до коморы и принесте вінки ту на стол, та вам ліпше буде збератися. (Дружки выходят).

МАРИСЯ: А где нянько пишли, мамо?

ПАРАСКА: Не смот няня, але помож там дімчата.

МАРИСЯ: Мамо, а чого Вы якыси смутны? Таж днеска весіля.

ПАРАСКА: Зато же весіля! Ганця іще не мусіла отдаватися. Она іще молода, могла собі іще дакус подівчи, а а тепер буде мала дост біды и старунку на голові.

МАРИСЯ: Таж то Вы мамо до того привели. Вы зачали єй отдавать.

ПАРАСКА: Зато же я! Зато тепер мі так тяжко. И Грица-американа обдурила и Ганці забиласвіт перед часом.

МАРИСЯ: Мамо, та тепер уж поздно того жалувати, та дайте сой спокой.

ПАРАСКА: Так повідають, что поздно по смерти грихов жалувати, та жебы хоц tota женячка вышла на добре.

МАРИСЯ: Вшитко буде добри, лем вы мамо забудте о том.

СЦЕНА 5.

(Дружки співаючи несуть вінки, за нима входить Ганця).

ДРУЖКИ:

Шкода тя, Ганичко,
Шкода тя, шкода тя,
Бо тот твой молодый
Не для тя, не для тя.

Ой вінку мой вінку
С дробного барвінку,
Як єм тя тримала
В скрині в перескринку.

Не могла я тебе
Дольше затримати,
Пришол людий Ванцьо,
Мусіла-м тя дати.

Пильний ты сой, Ганцьо,
Свого молодого,
Гуня пожичана,
Холошні не його.

Позерай ты Ганцю
С долы до повалы,
Штобы твои діти
Чорни очы мали.

Не плач, Ганцьо, не плач
Не бере тя смаркач,
Бере тя особа,
Шумный, як ягода.

Не будеш ты, Ганцьо,
Высокий хліб печи,
Бо тобі напече
Ваньо меже плечи.

Позерай ты, Ганцьо,
На тоты клиночки,
Кадыль ты вішала
Свои пацерочки.

(При співі дівчата приberают молоду и самих себе).

СЦЕНА 6.

(Входять Петро, Староста и Свашки).

СТАРОСТА и СВАШКИ: Дай боже добрый день!

ПАРАСКА и ДРУГИ (витают): Боже дай здоровья, боже дай здоровья.

ПАРАСКА: Витайте гості, што доброго повісте?

СТАРОСТА: Пришли мы здалека, з дороги змучены.

1. СВАШКА: А пришли мы до вас по дівча червене. (Цілує Ганцю).

2 СВАШКА: Перешли мы горы, ліси и долини. Пришли мы глядати той новой родины. (Цілує Ганцю).

1. СВАШКА (До дівчат): А вы ту, видно, уж весело співате...

1 ДРУЖКА: Як весіля, та весіля, мусит быти веселе. (Зачинат):
Ой весіля, весіля,
Та богатске, веселе,
Ой а мое худобне,
Та бо не мам грайцаря.

ПЕТРО: Сядте собі, пане староста. (Сам виходить до коморы).

СЦЕНА 7.

СТАРОСТА (сидат): А где-ж молодый?

ПАРАСКА: Пишол по дружбов, а цыгане сами придут.

СЦЕНА 8.

ПЕТРО (Входит с коморы с фляшком и честує. Параска дає хліб и сыр на стол. Пьют и закусуют): Но дай боже счастья и здоровья, пане староста!

СТАРОСТА: Дай боже дай, прожити на многая літа.

ПЕТРО: (наливат и подає свашкі, а фляшку старості): А ноле вы теперь дальше пане староста. (Староста честує).

СВАШКА (бере и співат):

Была бы с мяня была
Премилена свашка,
Кедъ бы мні стояла
Пред очами фляшка.

Боже дай здоровья! (Пье).

СВАШКЫ и ДРУЖКЫ (далъше):

Пред очами фляшка,
Курочка печена,
Была-бы с мяня была
Свашка премилена.

ДРУЖБОВЕ (стук до дверей, потом спів):

Ишол милый до милой,
Пукат до дверей,
Ой ци ты спиш, ци чуєш,
Ци мя вірно любуєш?
Отвор мні двери.

ДРУЖКЫ (с середины):

Ой не сплю я и чую,
А не отворю —
Мамы-няня ніт дома
Пошли они до млина,
Сама ся бою.

СЦЕНА 9.

(Входят Ваньо и дружбове).

ДРУЖБОВЕ: Дай боже добрий день!

ВСІ: Дай боже дай!

1 ДРУЖБА: ГЕ, ге, ге! Ту уж весело, хоц и музыки неє.

ВАНЬО: Зарас придут и цыгане.

(Староста честую зарядом, дружкы берут капелюхи своих дружбов, приберают и разом співают):

1 ДРУЖБА (выпивши зачинат):

А циж ты, Ганичко, найкрасша,
Што при тобі нашли Югаса,
Ой нашли го нашли в коморі,
Дали му сто палиц на дворі.

ВСІ:

Ци бы тому правда могла быц,
Штобы йому дали сто палиц,
Чом-бы тому правда не была,
Коль го моя ручка побила.

ДРУЖКЫ и СВАШКЫ:

Мамцьо, мамцьо, мамичко моя,
Купте Вы мі периночку,
Най ся выдам того рочку,
Мамцьо, мамцьо, мамичко моя.

СВАШКЫ и ДРУЖБОВЕ:

Дівусь, дівусь, дівочко моя,
А ищес ты не выросла,
Жебы ты уж замуж пошла,
Дівусь, дівусь, дівочко моя.

ДРУЖКЫ и СВАШКЫ:

Мамусь, мамусь, мамичко моя,
Уж вы на то нич не дбайте,
А лем мене замуж дайте,
Мамусь, мамусь, мамичко моя.

СВАШКЫ и ДРУЖБОВЕ:

Дівусь, дівко, дівочко моя,
Треба скринкы и до скринки,
Заголовков и перинки,
Дівусь, дівко, дівочко моя,

ДРУЖКЫ и СВАШКЫ:

Мамо, мамцьо, мамичко моя,
Ліпше с мужом на камени,
Як с мамичком на постели,
Мамо, мамцьо, мамичко моя.

ЦЫГАНКА (бере): Та я до вас, газдынцо, найперше, а и до вас газдусь, и до вас пане, староста и пані свашкы, дружбове и дружкы, а на остатку до вас пане младый и пани млада, най вам бозюсь даст здравичко и добре счастья на газдовкі, чтобы сте все мали дашто бідным цыганам дати.

ВСІ: Пий здорова, Євко, пий.

1 ДРУЖБА (бере фляшку, п'є и честує и зачинат):

Рубал єм чатину — овечкам на зиму, (2)

Рубал єм цілый день — овечкам на тижден. (2)

Уж тоту чатину — овцы оберают,

Уж мою наймильшу — замуж выдавают.

Коль єй выдавают — та я пойду за ньом,

Буду ся призерал — ци єст вельком паньом.

Сідит за столичком — меже друженьками,

Протерат сой очка — гусіма перками.

Хоц бы протерала — єдвабном хусточком,

Былас, уж не будеш — мойом фраиречком.

СТАРОСТА: Но але та уж бы час, чтобы ся вшитки по-
сходили.

ДРУЖКИ: Єст дост часу, ище ся през тиждень дост
выгуляyme.

ДРУЖБОВЕ:

Як я ишол поза гуммен — Ище не был день,

Встрітил я там шварне дівча—Што пололо лен.

Гейже — гойже, милый боже — Мусиш моя быц.

ДРУЖКИ и СВАШКЫ:

Штож ти по мі, мой миленький, —Коль не знам робиц.

ДРУЖБОВЕ:

А росне там березина — по пред наши врата,
Научу я тя моя мила — всякой роботы.

ДРУЖКИ и СВАШКЫ:

А ище ты, мой миленький — не маш до мя нич,

А уж ся мня обіцуєш — березином биц.

ДРУЖБОВЕ:

А я тебе мила не хцу — брудны ножки маш.

ДРУЖКИ и СВАШКЫ:

А я тебе милый не хцу — бо ты в карты граш.

А пойду я до Дуная — умью ноги,

А ты програл свои гроши — будеш убогий.

СЦЕНА 11.
(Входит маршалка).

МАРШАЛКА:

Дай боже добрый день,
Пане господар, пани господина,
Пане младый и пани млада,
И вшитка весільна дружина,
Вінчую Вам вшитким счастві,
И доброго житя на многая літа!

СТАРОСТА: Но та якже маршалка? Вшитки прошено?

МАРШАЛКА: Обышол ціле село, где было росказано.

СТАРОСТА: Так вшитко готове, лем циганов ніт.

МАРШАЛКА: Уж идут и цигане.

I. ДРУЖБА (честує маршалку и співат):

Там пониже селечка (2)	Она єй там садила,
Густа вербиночка, (2)	Я єй ямки жопал.
А ктож єй там насадил	Ой, бо я єй передом
Моя фраиречка.	За три рочки кохал.

СЦЕНА 12.

(Входят цигане с гусями и басами).

ЦИГАНЕ: Ну, та дай вам боже счастві!

ВСІ: Дай боже дай!

СТАРОСТА: Но, прецін сте уж раз пришли. (Встає от стола): Зато тепер мусите так грati, чтобы аж басы потріскали.

ЦИГАНЕ: Будеме грati, будеме, пане староста.

I. ДРУЖБА (честує): Но выпийте на початок, посмаруйте кышки, жебы ся вам струны не торгали. (Цигане пьют и строят гуслі и басы).

II. ДРУЖБА:

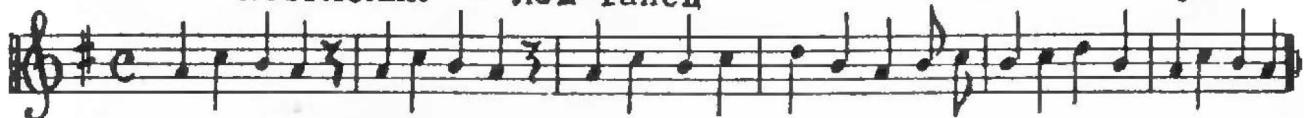
Моя фраиречка
Велика циганка,
Казала мі притти
Сама двери замкла.

Мотузком подперла,
Киом завязала,
Так ся моя мила
Твердо замыкала.

ЦИГАНЕ (грають тот сам голос. Староста бере свашку, парує молодых и дружбов с дружками, стає пред циганами и росказує свою).

СТАРОСТА: Тоту мі заграй:

"ПОТРЯСАНА" - Лем-Танец

Дрим, бабо, дрим,
На пецу млин,
За пецом мельница,
Меле ся пшеница,
Дрим, бабо, дрим.

(Музика грає танец. Всі танцують парами, кромі Петра и Параски, маршалка и циганки. По хвили перестают):

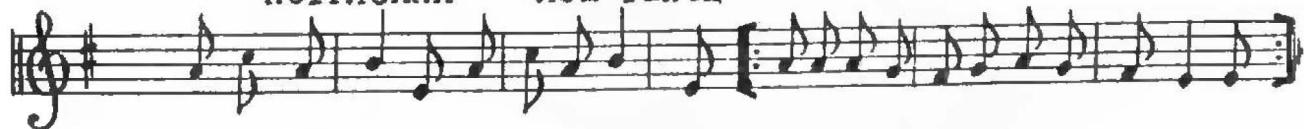
МАРШАЛКА: Гей чекайtele! Вшитки танцуют, а мы призерамся, як телята на малюваны ворота.

СТАРОСТА: Бер циганку — танцуй!

МАРШАЛКА (До циганки): Гыбай, Євко, будеме и мы гуляти. (Танцуют — коли скончат):

СВАШКИ (співают):

"ПОТРЯСАНА" - Лем-Танец

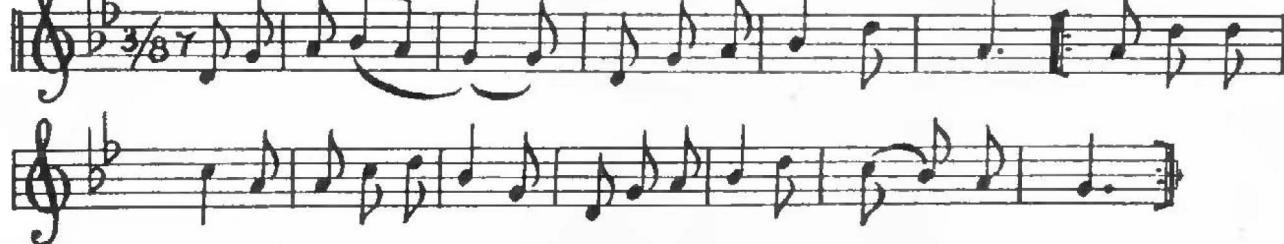

Ой пила, пила
Чепец стратила,
Як пришла до дому,
Тай мужа била.

МУЗЫКА (грає — всі танцуют).

1. ДРУЖБА: Тепер нам заграйте Лемковский Вальс.
(Співат):

"ЛЕМКО-ВАЛЬС" - Танец

Уж єм поорал того полечко раз,
Миленька вышла, істи вынесла,
И счастья рекла первый раз.

МУЗЫКА: (Грают танец).

1. ДРУЖКА: А тепер затанцуєме собі грожену. Ноле ты, Павлюсь, заспівай.

2. ДРУЖБА (співат):

"ГРОЖЕНА" - Лем-Танец

The musical notation consists of two staves of music. The top staff is in common time (4/4) and the bottom staff is in common time (4/4). The notation uses vertical stems and horizontal strokes to indicate pitch and rhythm. The title "ГРОЖЕНА" - Лем-Танец is centered above the staves.

Ой зле с нами, (зле снами) 3. Где лягала фраирка.
Зламалася (под нами) 3. Ой но-но, ты-ты-ты,
Зламалася постілка, Будеш за ю платити.

(Музика грає — всі танцують).

ЦИГАН: Та дайте дашто ище выпити, жебы ліпше мог басувати.

ПЕТРО (честує циганов): Нате выпийте на счастья!

ЦИГАНКА (Подходить): Ой газдусю, лем не давайте цыганам дуже пити, бо грати вам не будут.

ПЕТРО: На и ты Евко, на выпий.

1. ДРУЖБА: Но але тепер заграйте, так жебы аж шыбы бренчали.

ЦИГАН: Бодай лем струны не потріскали.

1. ДРУЖБА (співат):

"ЛЕМ-ПОЛЬКА" - Танец

The musical notation consists of two staves of music. The top staff is in common time (4/4) and the bottom staff is in common time (4/4). The notation uses vertical stems and horizontal strokes to indicate pitch and rhythm. The title "ЛЕМ-ПОЛЬКА" - Танец is centered above the staves.

Ой заграйте мі гуслі,
Та заграйте мі басы,
(Ой) най сой вытанцую (2)
Та свои млады часы.

(Музика грає — танцуют).

2. ДРУЖБА (зачинат співати в танци).

Ей горы єм перешол,
А долины не можу,
(Ой) фраирку-м сой нашол, (2)
Ей а жену не можу.

(Музыка грає —танцуют).

ЦИГАНКА (позерат через выгляд): Пане староста, бо там ктоси на дворі по под выгляды позерат..

СТАРОСТА: Под-ле ту, маршалка..

ПАРАСКА: Пане маршалка, приведте нам ту того гостя до хыж.

МАРШАЛКА (выходит, всі сміються и чекают).

СЦЕНА 13.

(Маршалка тягне Грица за руку до хыж).

МАРШАЛКА: Казали вас до хыж запровадити.

ПАРАСКА: Подте до хыж, подте. Таж-то Гриц Демчак! Та чомжес перше не пришол, кедь сме тя просили на весіля?
(Петро честує, Параска подає закуску, всі посміхуються).

ГРИЦ: Та кед єм кус ся ганьбил, бо што мал я женитися, — а тепер я мушу на чужом весілю быти. Та уж тепер не мам што в селі робити, хыбаль лем назад до Америки...

ПЕТРО: Нич ся не старай, Грицу, дівок дост ище в селі. Сяд собі — перекус.

ГРИЦ: Пропала уж надія. Лем кед роботы рушат, треба вертати назад до Америки.

ВАНЬО: Кед то правда, же верташ назад там до Америки, то найперше предплат собі и читай газету "Лемко" и повіч вшитким краянам, чтобы ставали в ряды членами Лемко-Союза, свойой народной организации.

ПЕТРО: Добру раду ти дає Ваньо, наш молодый, кедь так зробиш, та будеш ище розумным человеком и добрым лемком.

ЦИГАНКА (тягне Грица): Та под, Грицу, гуляти.

ГРИЦ: Лем гуляйте сами, я не мам охоты. **(Зачинают дальше гуляти, а Петро и Параска гостят Грица при столі).**

СТАРОСТА: Тепер нам заграй Лемковску обертану.

(Спів):

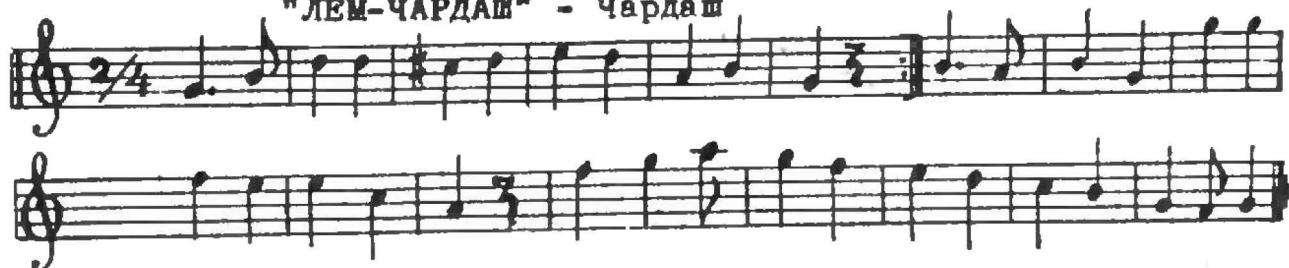
"РОВНА-ОБЕРТАНА" - Лем-Танец

В нашем саді явор посаженый,
Співат на нем пташок премиленый,
Слухай мила, як тот пташок співат,
Без любови нич добрe не быват.

(Музыка грае — танцуют).

СВАШКА: А нам тепер чардаша. (Співат):

"ЛЕМ-ЧАРДАШ" - Чардаш

А пойду я до заградки с мотыком,
Выкопам там розмарию велику,
Посажу єй под облачком при плоті,
Кадыль идут шумны хлопци з роботы.

(Музыка грае — танец):

1. ДРУЖКА: А жебы тепер коломыйку.

1. ДРУЖБА: Та собі роскаж.

2. ДРУЖКА: Заспівай ты, Стефан.

2. ДРУЖБА (співат):

"ЛЕМ-КОЛОМОЙКА" - Танец

А я того дівча люблю,
Што біле, як гуся,
Оно мене поцілує,
Як лем притулюся.

(Музыка грае — танцуют коломыйку).

СТАРОСТА: Но, та уж бы час нам выбератися, але ище собі затанцуєме стародавний лемковский танец "Выкручану" або "Гусього", але подте и вы, газдо и газдынь, и ты, Грицу, та нас буде больше.

1. ДРУЖКА (до публики): А може з вас дакто, хоче собі з нами погуляти?

МАРИСЯ: А тепер я вам заспівам.

ЦИГАН: Е, так грайте и грайте, а до бас никто не дає. Хлопці до бас! (Дружба дає до бас).

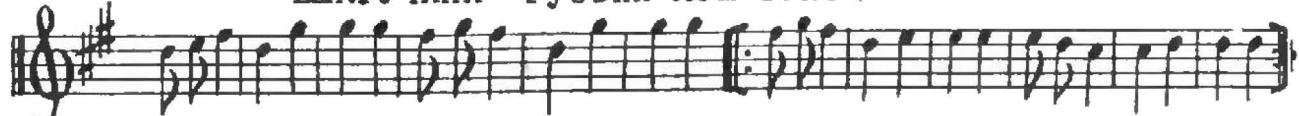
ДРУЖБА: На маш, але грай.

СТАРОСТА: Там в світлиці будут до бас давати, а тепер грай.

2. ДРУЖБА: Но, Марись, та заспівай!

МАРИСЯ (співат):

"ВЫКРУЧАНА"-Гусьй-Лем-Танец

А паничка встыдлива
За паничом ходила,
Не повідай никому,
Жем ходила к дакому!

(Староста провадит, за ним Параска, Петро, Молода, молодий, 1. дружка, дружба и т. д. Права рука в переди, ліва с заду и послідуют за старостом до такту с музыком, тупаючи по три раз правом, потом лівом ногом. Староста провадит доокола, потом до середини, робит ружны выкруты, а коли скончат):

СТАРОСТА: Но уж дост ту для нас ся бавити, бо нам тепер предстоит ище далеко дорога.

(Весільна дружина совокупляються, коло старосты).

МАРШАЛКА (стукат палицом): Прошу тихо!

ГЕРИ: Пане староста, позвольте мі хоц высівати ту свои жалі на том "чужом весілю".

СТАРОСТА: Та высівай собі Гери, высівай.

ГЕРИ (Сольо):

Ой копал я керниченьку
Неділеньки дві,
Ой любил я дівчиноньку
Людям не собі...

ХОРОМ:

Ой жаль, жаль сердцю буде,
Возмут єй чужы люде
Моя не буде.

ГЕРИ:

А уж с той керниченьки
Гуси воду пьют,
А уж мою дівчиноньку
До слюбу ведут.

ХОРОМ: Ой жаль, жаль, и т. д.

ГЕРИ:

Еден веде за рученьку
Другий за рукав,
А мені ся сердце крає,
Што я єй не взял...

ХОРОМ: Ой жаль, жаль, и т. д.

МАРШАЛКА: Но прошу тепер тихо!

СТАРОСТА: Дороги молодята:

Днес выбирається с вами в далеку и не знану вам дорогу.
Дорога тота буде тяжка и терниста, но єсли вы будете отважны и неустрашимы, то вы легко оминете трудности и дойдете до своєї цілі.

Дорога тота до того часу вам ище не знана, то буде ваше спольне супружеске житя, котре вы от днешного дня начнете.

Буде оно того ваше житя и солодке, но нераз переполнене горечами, котры вы, яко муж и жена будете мусіли спольно переносити. Всякы горечы, терпіння и долегливости вы будете легко переносити, коли будете жити в згоді, вірно любитися и взаимно собі помагати.

Лем любов, вірность и згода будують счастья в житю семейством, в житю людском, як співается в русской пісні:

“Где згода в семействі,
Любов и тишина,
Счастливи там люде,
Блаженна родина.”

Днес вы зложите присягу вірности одно другому и для того обое старайтесь в вашом житю быти приміром одно другому, так, чтобы не лем перед людми, але и меже вами не было николи недовірія, котре провадит житя до несчаствя.

Возмите же вы собі до сердця тых пару моих слов и желаний, што лем ваша щира любов и згода зробит ваше житя счастливым, чого я, яко ваш староста, от себе, от вашої весільної дружины и цілої вашої родини жичу от сердця прожити на многая и благая літа.

(Музика приграват).

СТАРОСТА (до молодых): А тепер кланяйтесь своим родичам и просте благословения на счастливу дорогу вашего супружеского житя.

СВАШКЫ И ДРУЖКЫ (співають):

Треба бы нам треба
Стильца широкого,
Бо наша молода
Роду великого.

Роду великого,
Стану высокого,
Треба бы нам треба
Стильца широкого.

(Родиче сідают на лавку, молодята кланяются).

МОЛОДЫ: Няню и мамо, благословте нас!

РОДИЧЕ: Най вас бог свойом ласком благословит.

СВАШКЫ и ДРУЖБОВЕ:

Выберайся сыну в счастливу годину
По гарду дівчину, добру господыню.

Засвіт, мила, свічку, най перейду річку,
Засвіт, мила, зо дві, най перейду к тобі.

Отвор же мі, мила, мальованы врата,
Жебым сой не зломил перечко зо злата.

Ище-м ся не думал в том рочку женити,
Мусілас мі, Ганцьо, штоси поробити.

ДРУЖБОВЕ:

Выберайся, Ганцьо, выберайся з нами,
Тоты свои злости прилож каменями.

СВАШКЫ и ДРУЖКЫ:

Мы тото дівчатко при собі ховали,
Але мы о злости ниякой не знали.

РАЗОМ:

Позерай ты, Ганцьо, з долы до повалы,
Жебы твои діти чорны очы мали,

ДРУЖКЫ:

Бывайте здоровы, мои товаришки,
Не буду ходила з вами на орішкы.

Ани на орішкы, ани на ягоды,
Будте мі здоровы, дівчата молоды.

СТАРОСТА: Но, будеме итти, бо час. (Парує).

СТАРОСТА: Музыканты грайте Весільный Марш.

(Музыка грає).

"ЛЕМКО-ВЕСІЛЬНИЙ МАРШ"

СТАРОСТА (парує и провадит дружину кругом по сцені, потом выступают 1 и 2 дружбове крестят двери и перекладают топорики на вкrest, дружина переходит).

(ЗАСЛОНА ОПАДАТ).

К О Н Е Ц.

Книжки в Редакции "Лемко"

1. Мапа Лемковини на полотні -----	\$2.00
2. " " " на папері -----	0.50
3. Карпаторусский Букварь — Ваньо Гунянка --	0.15
4. Старый Край—Ваньо Гунянка -----	0.10
5. Борьба за Национальны Права и Борьба за Социальну Справедливость — Др. С. Пыж --	0.10
6. Мысли о Кооперации—Родный Лемко -----	0.10
9. Збийска Полянка — Родный Лемко -----	0.10
10. Лемковски Выродкы — Родный Лемко ----	0.10
11. Правда о России — Ваньо Гунянка -----	0.10
12. Лемковски Народны Співанки -----	0.20
13. Два Фронты — Д-р С. С. Пыж. -----	0.10
14. Возстановление Ада и Обращение к Духовенству — Л. Н. Толстой -----	0.15
15. Як Гартувалася Сталь — Н. Островский ----	0.65
16. История Сов. Союза и Карпатской Руси -----	0.40
17. Ноты Лемковских Мелодий -----	0.50

ДРАМАТИЧНА БІБЛІОТЕКА

1. Лемковське Весіля и Співанки -----	0.10
2. Спаношене Хлопство -----	0.10
3. Іцко Сват -----	0.10
4. Муж Умер — Комедия — П. Ф. Телеп -----	0.10
5. Жены Мудрійши — П. Середницкий -----	0.10
6. Просвітители Народа и Просперита -----	0.15
7. Охотники — Н. А. Цисляк -----	0.10
8. Мачоха и Конскрипция — И. П. Похна -----	0.10
9. Безроботни и "Ситизены" -----	0.10
10. На Чужом Весілю -----	0.15